

SEXTA

Deň zúčtovania

Cez vianočné sviatky na námestí trhy so stánkami

Záujem o predaj bol taký veľký, že mesto nedokázalo vyhovieť všetkým žiadostiam. Emil bol jedným zo šťastlivcov, ktorí dostali svoj stánok. Bol tu už druhýkrát a teraz sa rozhodol namiesto vianočných ozdôb predávať pečené klobásy, hranolčeky, varené víno, kávu, čaj a podobný sortiment. Vlni si všimol, že sa u neho zastavilo len pár ľudí, ale stánky s jedlom a pitím mali stále plno. Na predaj zamestnal dvoch študentov, Veroniku a Viktora. Hoci si Emil myslel, že sú spolužiaci, zo začiatku sa takmer vôbec nerozprávali. Spoznali sa totiž až tu. Veronika mala na starosti víno a Viktor klobásy. So zákazníkmi komunikoval Emil. Po čase si všimol, že pri fritéze vznikajú nejaké interakcie. Raz sa Viktor spýtal Veroniky, či nevidela kečup, inokedy ho ona pozdravila keď odchádzala. Emil za tým šípil potenciálne silné priateľstvo.

Vianočné trhy sa končili v piatok. O štvrtej si Emil spomenul, že chce žene kúpiť medovník v tvare srdca s nápisom „Si moja jediná“ a tak poprosil Viktora, aby stánok na minútku postrážil. Viktor nelenil a situáciu hneď využil. Konečne nadišiel čas, kedy mohol Veronike prejaviť svoje dlho skrývané city. Nadýchol sa. Položil horčicu nabok a vypol gril. Pomaly sa otočil, schytil Veroniku za ruku a vybehli do úplne iného sveta. Ona sa vôbec nebránila a ochotne sa s ním ponorila do chaosu, v ktorom sa miešali vianočné melódie s farebnými svetielkami, s vôňou punču, cigánskej a mandarínok. V davoch sa miešali spotené tety a prežratí ujovia, o dve úrovne nižšie pobežovali deti so želaniami pre Ježiška a uprostred sa ocitli Viktor s Veronikou. Nevedeli, čo práve urobili. Nikto nevedel, čo práve urobili. Ale vo svojom vnútri cítili, že to bolo dobré rozhodnutie, vianočné rozhodnutie...

Emil po siedmich minútach úpenlivého hľadania našiel stánok so srdcovým medovníkom pre jeho ženu. Rýchlo celý nákup odkomunikoval s predavačkou, ktorá disponovala mimoriadnou mierou nechoty a ponáhlal sa späť do svojho stánku s občerstvením. Keď ho konečne dosiahol, čakal ho tam nekonečný zástup ľudí. Jedni sa sťažovali na spečené klobásy, druhí na zámenu alkoholického a nealkoholického punču v pohároch ich detí, iní na malé porcie hranolčekov – každý si pravo našiel dôvod na to, aby sa do radu postavil a Emilovi nadával. Viktora a Veroniky nikde. Emil zúrnil. Kam mohli zmiznúť?! Zvyšok posledného predajného dňa si Emil už nepamätal. Ako v tranze vybavoval všetky požiadavky a dúfal, že na nikoho nezabudol. Bol síce deň zúčtovania, ale večer vôbec nevládal peniaze spočítať. Kam mohli zmiznúť?